

Közlemény a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának üléséről

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága 1980. november 13-án, Kádár János elvtárs elnöklétével ülést tartott. Az ülésen a Központi Bizottság tagjain kívül részt vettek: a Központi Ellenőrző Bizottság elnöke és titkára, a Központi Bizottság osztályvezetői, a megyei pártbizottságok első titkárai, a Budapesti Pártbizottság titkárai, a Szakszervezetek Országos Tanácsának titkárai, valamint a Minisztertanács tagjai és a központi sajtó vezetői.

A Központi Bizottság megvitatta és elfogadta:
— Havasi Ferenc elvtársnak, a Politikai Bizottság tagjának, a Központi Bizottság titkárának előterjesztésében a VI. ötéves népgazdasági terv irányelveire vonatkozó javaslatot;

— Németh Károly elvtársnak, a Politikai Bizottság tagjának, a Központi Bizottság titkárának előterjesztésében a párt vezető testületeinek munkarendjéről és munkamódszeréről szóló határozattervezetet.

I.

A Központi Bizottság áttekintette az V. ötéves terv végrehajtásának helyzetét, és megállapította:

Népünk céltudatos munkájának köszönhetően a népgazdaság a nehezebb feltételek ellenére is fejlődik, a termelés növekszik, széreny mértékben, de emelkedik a lakosság életszínvonala, javulnak életkörülményei. Gyarapodik a nemzeti vagyon, erősödnek a szocialista termelési viszonyok. A nemzeti jövedelem az V. ötéves terv időszakában várhatóan 19—20, az ipari termelés 21—22, a mezőgazdasági termelés 13—14, az egy főre jutó reáljövedelem 8—9, a lakosság fogyasztása 14 százalékkal emelkedik.

A világgazdaságban végbenemő kedvezőtlen folyamatok hatása, valamint a gazdaságok hatékonyságának nem kielégítő növekedése miatt el kellett térnünk a terv eredeti előirányzataitól. Csökkenteni kellett a gazdasági növekedés ütemét, a felhasználást és a fogyasztás előirányzásait. Ezzel egyidejűleg a gazdasági munka fő feladatává tettük a fejlődés minőségi tényezőinek kibontakoztatását, az anyagi és szellemi erőforrások gazdaságilag hatékonyabb hasznosítását, az elért életszínvonal megszilárdítását.

A Központi Bizottság a XII. kongresszus határozataiból kiindulva az alábbiakban hagyta jóvá az 1981—1985. évekre szóló VI. ötéves terv irányelveit:

1. A VI. ötéves terv fő feladata a társadalmi előrehaladás gazdasági alapjainak erősítése, a tervszerű, kiegyensúlyozott fejlődés biztosítása, az elért életszínvonal megszilárdítása, az életkörülményeknek a lehetőleg igazodó — javítása. Ez megköveteli a népgazdasági tervezés, az irányítás, a gazdaságok szintjének emelését, a termelés korszerűsítését, a tudomány és a technika eredményeinek hasznosítását, a nemzetközi gazdasági együttműködés fejlesztését.

A tudományos kutatásra és a műszaki fejlesztésre rendelkezésre álló szellemi és anyagi erőforrásokat a termelés és a gazdaságok közötti szoros kapcsolat felállítására kell összpontosítani, gyorsítva ezzel is a tudományos, műszaki eredmények hazai alkalmazását és elterjesztését.

Javuljon a beruházási tevékenység hatékonysága. A munka termelékenysége a termelést meghaladóan növe-

kedjék. A termelés importigénye, az egységnyi termeléshez felhasznált anyag és energia mérséklődjék.

A nemzeti jövedelem növekedésének nagyobb hányada a külső egyensúlyi helyzet javítását szolgálja, és csak kisebb része fordítható belföldi felhasználásra, felhasználásra és fogyasztásra.

A Központi Bizottság egyetért azzal, hogy a VI. ötéves népgazdasági terv főbb előirányzatai a következők legyenek:

A nemzeti jövedelem 14—17; az ipari termelés 19—22; az építőipari termelés 11—14; a mezőgazdasági termékek termelése 12—15; a belföldi felhasználás 3—5; a lakosság összes fogyasztása 7—9; az egy főre jutó reáljövedelem 6—7; a kivétel összesen 37—39; a behozatal összesen 18—19 százalékkal növekedjék.

A szocialista szektor beruházásaira 1020—1040 milliárd forint fordítható.

2. Az ipar magasabb színvonalon és jobb összetételben elégítse ki a hazai és a külkereskedelmi igényeket. Termelése öt év alatt 19—22 százalékkal, a nemzeti jövedelemhez való hozzájárulása ennél nagyobb arányban emelkedjék. Fokozza az exportot, szélesítse az importot helyettesítő termékeknek a gyártását. A kivett gazdaságosan bővítő, a belföldi keresletet jövedelmezően kielégítő gazdaságok szervezeteinek dinamikus fejlődjenek; a gazdaságossá nem tehető termelés vissza kell szorítani, illetőleg meg kell szüntetni. A termelés bővülése a hatékonyság és a nemzetközi versenyképesség növelésén, a termelési szerkezet átalakításával együttjáró szelektív fejlesztésen alapuljon.

Az építési-szerelési tevékenység összetételében igazodjék a kereslethez, emelkedjék a fenntartási és felújítási munkák aránya. Differenciáltan folytatódjék az építőipar korszerűsítése. A költséggazdálkodást az építőiparban is javítani kell.

A mezőgazdasági termékek termelése — az előző öt év átlagához képest — 12—15 százalékkal emelkedjék. Továbbra is tegye lehetővé a hazai igények kielégítését és az exportáruvalapok gazdaságos bővítését. A szocialista nagyüzemekben a minőségi, jövedelmezőségi és takarékosági követelmények az eddiginél fokozottabban érvényesüljenek; ezek révén emelkedjék a mezőgazdaság hozzájárulása a nemzeti jövedelemhez. Továbbra is megfelelően segíteni kell a

gazdálkodásunkban fontos szerepet betöltő háztáji és kisipari gazdaságok tevékenységét.

A közlekedés és a hírközlés magasabb színvonalon elégítse ki az igényeket. Javítani kell az export- és a tranzitszállítás feltételeit. A helyi és város környéki tömegközlekedést a közlekedés többi ágánál gyorsabban kell fejleszteni.

3. A szocialista szektorban beruházásokra 1020—1040 milliárd forint fordítható. Ezt a termelő ágazatokban mindenekelőtt a versenyképességet, valamint az egyensúlyt javító fejlesztésekre, a nem termelő ágazatokban pedig a legfontosabb társadalmi igények kielégítésére kell felhasználni. A beruházások elsősorban a technológia korszerűsítését, a gépek, berendezések rekonstrukcióját szolgálják. Állami nagyberuházás — a már megkezdetteken kívül — csak kis számban indítható.

4. A VI. ötéves terv céljainak elérése a rendelkezésre álló munkaerő hatékonyabb foglalkoztatását igényli. A munkahelyek, valamint a munkaerő létszáma között az összhang javuljon. A szakképzést és a szakmai továbbképzést a valóságos szükségleteknek megfelelően kell irányítani és befolyásolni. Az érdekeltségi rendszer jobban ösztönözze az egyszerű létszámgazdálkodásra, a munkaszervezés korszerűsítésére, a munkafegyelmem javítására, a jelenlegi helyén hatékonyan nem foglalkoztatható munkaerő átcsoportosítására. Mindezt oly módon kell megvalósítani, hogy országosan továbbra is biztosítva legyen a teljes foglalkoztatottság. Gondoskodni kell a pályakezdő fiatalok elhelyezkedéséről.

A tervidőszak első felében — megfelelő előkészítésel — át kell térni az ötnapos munkahétre.

5. Országunk adottságai szükségessé teszik, érdekei megkövetelik, hogy tovább fokozzuk részvételünket a nemzetközi munkamegosztásban. A munkamegosztás fejlettebb formáinak alkalmazásával, a hazai és a külföldi vállalatok közötti együttműködés szélesítésével kell elősegíteni az áruforgalom dinamikus növekedését.

Gazdasági fejlődésünk alapvető feltétele, hogy bővítsük együttműködésünket a Szovjetunióval és a többi KGST-országgal. Aktívan részt veszünk a szocialista gazdasági integráció kibontakoztatásában, a szakosítás, a kooperáció emelésében, a hosszú távra szóló célprogramok megvalósításában. Az egyenjogúság és a kölcsönös előnyök alapján szélesedjenek gazdasági kapcsolataink a fejlett tőkés országokkal. Az együttműködés az áruforgalom bővítésén kívül terjedjen ki a piacutatásra, a korszerű termelés-szervezésre, a műszaki eredmények meghonosítására, a közös vállalkozások létrehozására is. A fejlett országokkal kialakított kapcsolatunkban rejlik a lehetőségek jobban kihasználása, a kölcsönös érdekeknek megfelelően bővítjük gazdasági együttműködésünket, így módon is támogatva politikai és gazdasági önál-

lóságuk megszilárdítására irányuló törekvéseiket.

6. Az életszínvonal-politika fő célja az elért szint megőrzése, megszilárdítása, az életkörülmények javítása. A lakosság jövedelme és fogyasztása a gazdasági teljesítményekkel és az egyensúlyi helyzet javulásával összhangban alakuljon. Következetesebben kell érvényesíteni a munka szerinti elosztás elvét, a teljesítménytől függő bérezést.

A szociálpolitikában a fő figyelmet a többgyermekes családok, az alacsony jövedelmű nyugdíjasok, a hátrányos helyzetűek életkörülményeinek javítására kell fordítani. A három- és többgyermekes családok családi pótlékának, az alacsony nyugdíjaknak, valamint az egészségügyi, szociális, oktatási intézmények élmezősi normáinak reálértékét meg kell őrizni. A legalacsonyabb nyugdíjak reálértékét emelni kell. Indokolt növelni a kétgyermekes családok és az egyedülálló gyermekek szülői családi pótlékát, a gyermekgondozási segélyt, az ösztöndíjakat és a szociális segélyeket.

Az életkörülmények fejlesztésében elsődleges feladat az alapellátás javítása, bővítése. Az egészségügyi ellátás és az általános iskolai oktatás feltételeit az átlagosnál gyorsabban kell fejleszteni. Javítani kell a bölcsődei és óvodai ellátást. A nagy létszámú általános iskolás korosztályok elhelyezését új létesítmények építésével és átmeneti megoldásokkal is biztosítani kell. Ugyanakkor jobban ki kell használni a meglévő egészségügyi, oktatási, kulturális létesítményeket, nagyobb gondot fordítva több célú hasznosításukra.

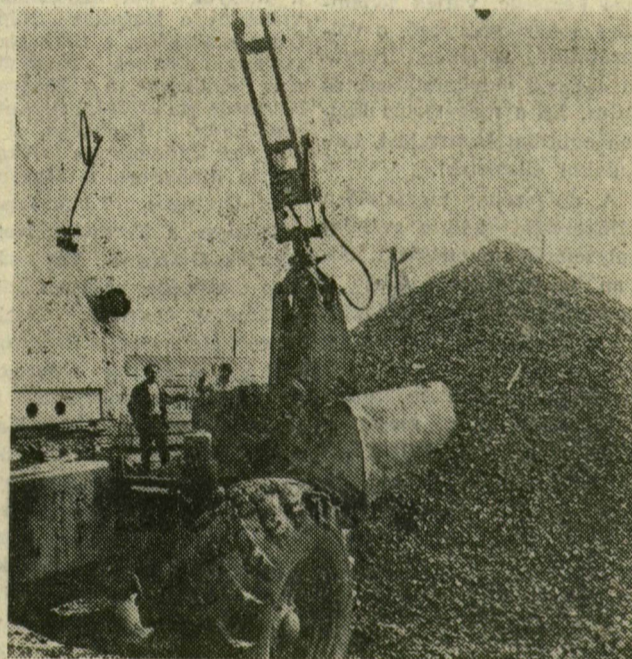
A tervidőszakban 370—390 ezer lakás épüljön. Állami beruházásból 115—120 ezer új lakás épüljön, és mintegy 100 ezer lakás felújítására, illetve korszerűsítésére kerüljön sor. A magánérőből történő egyéni és csoportos lakásépítkezések állami támogatását folytatni és bővíteni kell. Javítani kell a lakásgazdálkodást. Igazságosabbá és arányosabbá kell tenni a lakosság hozzájárulását a lakásépítés és -fenntartás költségeihez. Anyagi ösztönzéssel és szervezési intézkedésekkel is elő kell segíteni a lakáscseréket. Mindezek eredményeként a következő öt évben mintegy másfél millió állampolgár lakás-körülményei javulnak.

Továbbra is fontos követelmény a vásárlóerő és az árualapok összehangolása. A kielégítő áruegyenlőség folyamatos biztosítása, választékanak lehetőség szerinti bővítése elsősorú feladat. A lakossági szolgáltatásokat az állami vállalatok, a szövetkezetek, valamint a magánipar és -kereskedelem ösztönzésével és támogatásával érezhetően javítani kell.

7. Az irányító szervek rendszeresen kísérik figyelemmel a népgazdasági terv teljesítését. Idejében gondoskodjanak a szükséges intézkedésekről. A gazdasági szabályozás ösztönözze a (Folytatás a 2. oldalon.)

Van elegendő fa és szén

A tél és a hagyományos tüzelés

Somogyi Karolyne felvétele

Nagy a forgalom a rókusai TÜZÉP-telepen

Az ember azt gondolhatta volna: a földgázzal, olajjal való fűtés elterjedésével befelelt a hagyományos szén- és fatüzelésnek. Tévedtünk. Emiatt nem kell bezárni egyetlen bányát sem, sőt egyre inkább azon rímánkodunk, csak ki ne merüljenek hazai lelőhelyeink.

Az ipar, a háztartások igénylik továbbra is a jóféle szenet, a tűzifát. Szegeden is hiába az új lakóegyedek a központi kazánok gázfűtése, hiába húzódnak gázcsövek a Belvárosban, sőt nem egy peremkerületi utcában, a TÜZÉP nem érezte forgalmának csökkenését. Sőt: egyre több szén és fát igényel a lakosság. Az ok nyilván az, hogy sok család ma már nem egyetlen szobát fűt vaskályhájával, hanem kazánt üzemeltet, amely bemelegíti az egész lakást. De olyan elővigyázatosak is akadnak bőven, akik a gázfűtés mellett meghagytak egy hagyományos cserépkályhát is a lakásban, biztos, ami biztos alapon. S a gázszolgáltatás árának emelése óta be is igazolódott, hogy helyesen jártak el.

Szükség van tehát továbbra is a szénre, a fára. Itt a tél, időszere hát megkezdni, van-e elegendő ezekből a tüzelőanyagokból a TÜZÉP-nél. A rókusai telep vezetői, Maróti Sándor és Onodi János adtak választ. A számok is igazolják, ezután sem tudunk lemondani arról, hogy a szén és a fa parazsa mellett melegedjünk. Tavaly 33 ezer 78, az idén, eddig 35 ezer 123 tonna tüzelőanyagot vásárolt meg a lakosság.

S ha történetesen valaki november közepén megy a TÜZÉP-telepre vásárolni, vajon milyen készlet fogadjá?

Ezekben a napokban három hétre elegendő szénhegyeket és farakásokat vettek leltárba Rókuson — de természetesen folyamatosan érkeznek még a szállítmányok. A háztartási és kazánszénből 1031 tonna vár a vevőkre. A választék is kielégítő: vannak borsodi, pécsi, közép-dunántúli, orosz-lányi, tatai és dorogi szenek, köztük darabosak és durvák, gyöngyszemek, iszapok, s az

ipar számára fontos mogyvólta: a kokszból 194, a várapalotai anidrált lignitből 142 tonna van a szabadteri raktáron. A lengyel szénből 87 tonnát tartanak nyilván. Tűzifából nincs hiány: 204 tonnát jegyeztek be leltározáskor. Van is vevő bőven, egymás után fordulnak ki a telepről a vágott fával megterakott lovas kocsik, teherautók.

A TÜZÉP olyan „üzlet”, amely a házhoz szállítást is szolgáltatásának tartja. Saját kocsijai is vannak, de a tésszelkel is szerződést kötöttek, s a Volán vállalat is segít. A megvásárolt áru 40—45 százalékat sikerül így elszállítaniuk, igen alacsony díj ellenében. Mellettük azonban még megélnék a megrendelőre „vadászó” mazzek fuvarosok is.

Nem kell tehát attól tartanunk, hogy a kályhák mellett fagyoskodunk a télen. Előfordulhat ugyan, hogy átmenetileg valamelyik szén éppet hiányzik, de néhány nap elteltével általában megérkezik az újabb szállítmány. Lengyel szénből azonban változón, hogy nem tudnak minden igényt kielégíteni, helyette azonban más, megfelelő kazánszenet tudnak kínálni.

A pillanatnyilag 30 vagon tüzelőanyag minden fajtája kapható a város öt kisebb TÜZÉP-telepen is.

Ch. A.

Tervezési konferencia

Nyolcszáz hazai szakember részvételével megkezdődött pénteken a IV. vállalati tervezési konferencia az Építők Rózsa Ferenc székházában. A kétnapos esemény célja az, hogy hozzásegítse a vállalatokat olyan tervezési módszerek és modellek megismeréséhez, gyakorlati felhasználásához, amelyek megteremthetik a rugalmas alkalmazkodás lehetőségét a változó gazdasági környezethez.